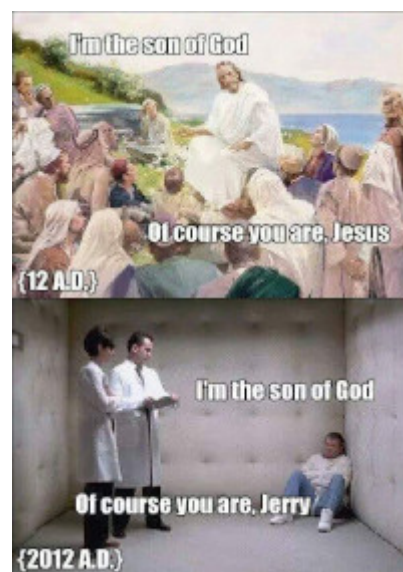

Διαλύεται η «πλάνη των άθεων»;

Στο παρόν άρθρο, θα δούμε διάφορα επιχειρήματα που χρησιμοποιούνται συχνά από απολογητές. Το ότι διαλύουν την πλάνη των άθεων όπως λένε και φυσικά αναφέρουν διάφορες σχετικές περιπτώσεις ή θεωρίες για να τα χρησιμοποιήσουν ως επιχειρήματα.

Τί είναι ο άθεος όπως το εννοούν;

Όπως έχω ήδη αναφέρει, ο όρος αθεΐα για τους αρνητές όλων των θρησκειών είναι αδόκιμος, γιατί η κάθε θρησκεία Εκκλησία κ.λπ. τον χρησιμοποιεί διαφορετικά, αλλά ακόμα χειρότερα δεν είναι σαφώς προσδιορισμένη η έννοια του θεού, αφού ανά πίστη, κουλτούρα, θρησκεία κ.λπ. είναι διαφορετική, και σε αυτήν αποδίδονται και άλλες ιδιότητες η θρυλούμενες ιστορικές δράσεις. Άρα άσχετα από την ορολογία των χριστιανών, θα θεωρήσω αυτόν τον όρο σε όσο με αφορά, **ως δηλωτικό του σκεπτικιστή, που θέλει να έχει ο ίδιος και οι γύρω του πνευματική ελευθερία και να σκέπτεται χωρίς καταναγκασμούς ή προκαταλήψεις και φυσικά δεν πείθεται από ιδεοληψίες περί φανταστικών οντοτήτων, ούτε υιοθετεί καταστάσεις από την στιγμή που δεν υπάρχουν καθολικές αποδείξεις, αλλά είναι προϊόντα των ιδεοληψιών αυτών.**

Βέβαια, όπως θα διαπιστωθεί, οι απολογητές σε αυτόν τον όρο προσθέτουν ότι θέλουν και ότι τους βολεύει, φτιάχνοντας ένα αρκετά μεγάλο τσουβάλι που χωράει πολλά. Το ίδιο συμβαίνει και στα ΜΜΕ ή στην κοινωνία συχνά, ακριβώς λόγω της ανυπαρξίας ορισμού και του επηρεασμού της Εκκλησίας, ως άθεος μπορεί να ονομαστεί ο οποιοσδήποτε είναι αδιάφορος ή δεν είναι ή φαίνεται καλός χριστιανός ή έκανε κάτι που δεν τους είναι αρεστό.

Φυσικά, δεν τους ενοχλούν οι αδιάφοροι. Αδιάφοροι πάντα υπήρχαν, απλά παλαιότερα δεν φαινόταν γιατί υποκρίνονταν, τους απασχολούν όμως αυτοί που ωριμάσαν πνευματικά και απέρριψαν συνειδητά τους αστήρικτους ισχυρισμούς

της θρησκείας στην οποία μεγάλωσαν και μέσα στην οποία θεωρήθηκαν ποίμνιο χωρίς να ερωτηθούν. Είναι αυτοί που μέσα από την γνώση της ιστορίας ή της επιστήμης ή ακόμα και την θεολογική και φιλοσοφική μελέτη, κατάλαβαν ότι πίσω από την θρησκεία, υπάρχει μόνο ιδεοληψία και μια επιπλέον μεγάλη εξουσία για να ελέγχει τους ανθρώπους. Τους ενοχλούν γιατί αυτοί είναι που έχουν την γνώση να καταρρίψουν τις ιδεοληψίες τους και να συμπαρασύρουν και άλλους, να οδηγήσουν όλο και περισσότερους να σκέπτονται λογικά.

Φυσικά, υπάρχουν και οι ιδεοληπτικοί ακραίων σοσιαλιστικών θεωριών, που είναι στην ουσία ανταγωνιστές για το ποίμνιο, αλλά οι σχέσεις τους με τους θρήσκους κυμαίνονται από την αγάπη στο μίσος. Ο όρος άθεος για αυτούς δεν έχει σχέση με εμάς τους σκεπτικιστές, όπως θα δείτε και πάρα κάτω .

Για την οπτική των Εκκλησιών και πολλών θρήσκων δεν υπάρχουν πραγματικοί άθεοι, αλλά αποστάτες ή ανήθικοι που το δηλώνουν. Θεωρούν όλο τον λαό υποχείριό τους, ενώ αγνοούν επιδεικτικά το ότι υπάρχουν και άλλα μέρη με άλλες κουλτούρες και θρησκείες που δεν έχουν σχέση με την δική τους συγκεκριμένη ιδεοληψία, αλλά με μια άλλη διαφορετική, για τους οποίους ο θεός τους πρακτικά δεν προέβλεψε. Αγνοούν επιδεικτικά την γεωγραφία των θρησκείων και το που εξαπλώνεται η κάθε “αλήθεια”, γιατί ως γνωστόν η εξάπλωση εξαρτάται μόνο από ιστορικο-πολιτικούς λόγους. Έτσι, θα πουν όλους τους άλλους διαφορετικούς θειστές “πλανημένους”, γιατί ήταν άτυχοι και δεν γνώρισαν την δική τους αλήθεια και άγονται και φέρονται από “δαίμονες” ή κάτι παρόμοιο, αν και κατά καιρούς τους αναφέρουν και αυτούς ως άθεους. Το γιατί ο θεός τους δεν φρόντισε να τους ενημερώσει και αυτούς και τους κρατάει σε αυτή την “ατυχία” ή “πλάνη”, φυσικά δεν μπορούν να το δικαιολογήσουν, εδώ η “ελεύθερη βούληση” στην οποία υποτίθεται ότι πιστεύουν ατύχησε.

Επειδή κάποτε ελέγχανε το 100% της κοινωνίας μας, τώρα κάθε διαφοροποίηση αποδίδεται σε διαμαρτυρία, αποστασία, μικρή πίστη ή από την φοβερή ανάγκη όπως φαντάζονται των άθεων προς τον ηδονισμό χωρίς ηθικό φραγμό, κάτι που είναι αστείο αν το σκεφθείτε, αφού συχνότατα εμφανίζονται θρήσκοι που δεν έχουν ηθικό φραγμό όταν κάνουν φοβερές ακολασίες και ξέρουμε ήδη πολλούς και μάλιστα αρκετοί από αυτούς ανήκουν και στην Εκκλησία. Από την άλλη οι άνθρωποι που μέσα από λογική διεργασία αρνήθηκαν τους διάφορους -ισμούς, είναι λιγότερο άνθρωποι του πάθους από τους ιδεολήπτες της κάθε θρησκείας, αφού ένα δυνατό νοητικό, μπορεί να επηρεάζεται λιγότερο από τα συναισθήματα και τα πάθη του, από αυτόν που άγεται και φέρεται από αυτά. Είναι επίσης γνωστό

ότι πολλοί και πολλές που εργάζονται σε επαγγέλματα τα καλούμενα κατά τους θεϊστές της “αμαρτίας”, είναι ιδιαίτερα θρήσκοι και δεισιδαίμονες.

Είναι ακόμα και για μένα που το έχω δει πολλές φορές εντυπωσιακό, να βλέπω ακόμα θρήσκους να θεωρούν τους άθεους ως “διαβόλους” ή ανώμαλους, που το μόνο που νομίζουν ότι τους ενδιαφέρει, είναι να κάνουν κάθε μέρα...αχαλίνωτο σεξ ή άλλου είδους φανταστικές ανηθικότητες.

Δεν διανοούνται ότι μπορεί κάποιος να είναι τόσο εχέφρων και να σκεφθεί λογικά και να απορρίψει τα φανταστικά δόγματα της θρησκείας. Δεν διανοούνται να δεχθούν ότι υπάρχει ηθική πέρα από την ιδεοληψία τους. Δεν θέλουν να σκέπτονται ότι μπορεί κάτι τέτοιο να έχει “λογική”, μόνο που η λογική τους διαψεύδει.

Ας δούμε μερικά από αυτά που καταμαρτυρούν οι σύγχρονοι απολογητές στους άθεους...

Οι άθεοι έκαναν πολλές σφαγές και καταστροφές.

Η αλήθεια είναι ότι υπήρξαν κάποια κυρίως φασιστικά ή κομμουνιστικά καθεστώτα που επειδή είναι δομημένα με μορφή θρησκείας, έβλεπαν ανταγωνιστικά την θρησκεία και όπως έσφαζαν τους πολιτικούς αντιπάλους έσφαζαν και θεϊστές. Ανέφερα ήδη τους ιδεοληπτικούς της πολιτικής και του ακραίου Σοσιαλισμού που οραματίζονται τέλειες κοινωνίες. Στην Σοβιετική Ένωση, για παράδειγμα, με την καρατόμηση των Ρομανώφ, καρατομήθηκαν και οι πατριάρχες που ήταν στενότατοι συνεργάτες τους στην προσπάθεια της εποχής εκείνης να κρατηθεί η χώρα στον Μεσαίωνα. Οι εκκλησίες επισήμως σίγησαν, αλλά πλέον ξέρουμε καλά ότι υπήρχαν στα προάστια πολλών πόλεων εκκλησίες που δούλευαν κανονικά.

Όπως και να έχει η περίφημη “αθεία” των σοβιετικών, δεν είχε να κάνει με την κατάρριψη των ιδεοληψιών της θρησκείας, αλλά την αντικατάσταση τους με μια άλλη ιδεοληψία, αυτή του κομμουνιστικού “Παραδείσου”.

Το ίδιο έγινε και με τους εθνικοσοσιαλιστές ή NAZI της Γερμανίας. Αν και τα είχαν καλά με την Καθολική και όταν ήρθαν στα μέρη μας και με την Ορθόδοξη Εκκλησία, κυνήγησαν ανελέητα τους Εβραίους. Φυσικά και αυτοί ακολουθούσαν μια ιδεολογία που ήταν και αυτή στην βάση της “μονοθεϊστική” και απευθυνόταν

στον Φύρερ, τον “οδηγό” τους δηλαδή.

Η καλούμενη λοιπόν αθεΐα τους, που δεν τεκμαίρεται φυσικά, δεν εμπίπτει στον ορισμό που έδωσα πάρα πάνω, ως πλήρης απόρριψη ιδεοληψιών.

Φυσικά, κατηγορώντας τους “άθεους” για σφαγές, θέλουν να αγνοούν τις σφαγές που έκαναν οι ίδιοι οι χριστιανοί, όχι μόνο στις άλλες θρησκείες και πολιτισμούς, αλλά και μεταξύ τους σφάζοντας ο ένας τον άλλον για το πως ο κάθε ένας από αυτούς καταλαβαίνει σωστότερα τον Θεό. (Ορθοδοξία και η άλλη άποψη έως την Άλωση)

το φαλακρό δεν είναι χρώμα μαλλιών
το "OFF" δεν είναι τηλεοπτικό κανάλι
η αποχή δεν είναι σεξουαλική στάση
το γυμνό δεν είναι στυλ ένδυσης
η μη συλλογή δεν είναι χόμπι

η αθεΐα δεν είναι θρησκεία

Κάποιοι γνωστοί ή άγνωστοι άθεοι έγιναν χριστιανοί.

Αυτό είναι της μόδας τελευταία και είναι το αστεϊότερο επιχείρημα, αν δει κανείς τις στατιστικές, όπου στην Ευρώπη τουλάχιστον οι μη θεϊστές αυξάνονται αργά αλλά σταθερά. Το ίδιο δείχνουν και οι στατιστικές στην χώρα μας. Άλλωστε πάντα υπάρχει μια μικρή κινητικότητα ανάμεσα στις θρησκείες, γιατί όχι και από τον “αθεϊσμό” όπως αυτοί φυσικά τον φαντάζονται.

Το θέμα είναι τί σημαίνει κάποιος από αυτούς, να λέει ότι κάποτε ήταν άθεος; Γεννήθηκε σε αθεϊστικό περιβάλλον και δεν του άρεσε; Ειδάλλως γιατί απαρνήθηκε την πίστη του και έγινε άθεος; Από έρευνα ή από ευκολία λόγω κοινωνικού περίγυρου, ή από εφηβική αντίδραση στους γονείς του;

Αν έγινε άθεος λόγω μόδας, ή κάνοντας την εφηβική του επανάσταση, τότε στην ουσία δεν ήταν πραγματικά άθεος. Ήταν θρήσκος που μετά από μια περίοδο επανάστασης ή αδράνειας, επανήλθε στην πίστη του από την οποία, ποτέ δεν έφυγε. Εμείς αρνηθήκαμε την θρησκεία από σκέψη, μελέτη και έρευνα και όχι από κάποια μόδα ή από αντίδραση, οπότε σαν επιχείρημα δεν μας λέει τίποτα, γιατί για να αλλάξουμε θεώρηση, θα πρέπει να αρνηθούμε τόσο την σκέψη μας, την λογική μας, όσο και την ίδια την επιστήμη.

Η Αθεΐα είναι πίστη στην παντοδυναμία του ανθρώπου.

Αρχικά, θα πρέπει να τονίσουμε ότι εκφράσεις και λέξεις απόλυτες όπως αυτή της “παντοδυναμίας”, είναι καθαρά μονοθεϊστικές και δεν λένε τίποτα σε ανθρώπους που δεν τις ασπάζονται. Επειδή οι χριστιανοί για παράδειγμα έχουν φορτώσει στον θεό τους όλες αυτές τις απόλυτες ιδιότητες, ΠΑΝάγαθος, ΠΑΝτοδύναμος, ΠΑΝσοφος, ΠΑΝτοκράτωρ, δημιουργός των ΠΑΝΤΩΝ, ΠΑΝτογνώστης, ΠΑΝΤΑΧΟΥ παρόν, ΤΕΛΕΙΟΣ κ.λπ. κ.λπ., έχουν συνηθίσει και τις χρησιμοποιούν συνέχεια. Φυσικά, είναι απλά λέξεις εντυπωσιασμού χωρίς πρακτικό νόημα, αν αγνοήσουμε φυσικά ότι πολλές από αυτές είναι αλληλοαναιρούμενες και ασύμβατες ή αντιθετικές μεταξύ τους (Ο Θεός και η πραγματικότητα).

Η παρούσα πάντως αιτίαση έχει ενδιαφέρον γιατί δημιουργεί και οικολογικές επιπτώσεις. Ο “παντοδύναμος” είναι αυτός που κάνει ότι θέλει χωρίς να υπολογίζει κανένα, νομίζει για παράδειγμα ότι η φύση του ανήκει και έχει το δικαίωμα να την κάνει ότι θέλει.

Ας δούμε τώρα τι πιστεύουν οι χριστιανοί. Σύμφωνα με τον χριστιανικό μύθο, ο Θεός έφτιαξε τον κόσμο, τον διακόσμησε και τον γέμισε με ζώα, αποκλειστικά για χρήση του ανθρώπου που και αυτόν τον κατασκεύασε και τον έβαλε να τον προσέχει.

Διαβάστε τι λέει η Γένεσις:

“κη’ καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ Θεός, λέγων· ἀύξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἔρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. κθ’ καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πάντα χόρτον σπόριμον σπεῖρον σπέρμα, ὃ ἐστὶν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς, καὶ πᾶν ξύλον, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου, ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν· λ’ καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ παντὶ ἔρπετῷ ἔρποντι ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ψυχὴν ζωῆς, καὶ πάντα χόρτον χλωρὸν εἰς βρῶσιν. καὶ ἐγένετο οὕτως.”

Αυτός λοιπόν που μπορεί να κάνει ότι θέλει στην Γη, στην χλωρίδα και την πανίδα της είναι ο χριστιανός, αφού έτσι θεωρεί η θρησκεία του. Αντίθετα αυτός που έχει διαβάσει και έχει καταλάβει τα παραμύθια της θρησκείας, αυτός που έχει διαβάσει τι γίνεται στην Επιστήμη, στην Εξέλιξη και στην Κοσμολογία, ξέρει πολύ καλά, ότι ο κόσμος είναι ασύλληπτα τεράστιος, ότι οι ισορροπίες στον μικρό

πλανήτη μας είναι σχετικές και ενίοτε λεπτές, ότι δεν υπάρχει Σχέδιο και κανένας ιθύνων νους που να τα σχεδίασε και να τον προσέχει. Αν λοιπόν κάποιος έχει πραγματικές οικολογικές ανησυχίες δεν είναι αυτός που θεωρεί τον κόσμο παραχωρημένο κτήμα του όπως ο χριστιανός, αλλά αυτός που κατανοεί ότι είναι ένα κομμάτι μιας εύθραυστης αλυσίδας και η δύναμή του είναι περιορισμένη. Φυσικά το ποιος από τους δύο είναι πιο εύκολο να αισθανθεί “παντοδύναμος” είναι προφανές.

History of Religion

© 2017 Paul Kinsella

Η Αθεΐα είναι βαθιά απωθημένη πίστη.

Αυτό είναι απόρροια της ιδεοληψίας ότι όλοι κατά βάθος είναι χριστιανοί και έχουν de facto μια πίστη. Στην πραγματικότητα, ο κάθε άνθρωπος πράγματι ψυχολογικά στηρίζεται κάπου, θες μια ιδέα, μια ιδεοληψία, μια ιδεολογία, έναν πατέρα, έναν σύντροφο, έναν ήρωα, κάποιο πνευματικό άνθρωπο, ένα ίνδαλμα, κάτι ή κάποιος που μπορεί να αναφέρεται σε αυτόν σαν ίνδαλμα ή σαν πρότυπο ή ακόμα και σαν ψυχική βοήθεια, αλλά μόνο οι θεϊστές έχουν αυτή την λατρεία με την λέξη “πίστη” σε απόλυτο βαθμό και φυσικά πάντα αντιστοιχεί σε ένα φανταστικό θεό. Μόνο μέσα από αυτό το σχήμα μεταφράζουν το ιδεολογικό, ψυχολογικό ή συναισθηματικό στήριγμα κάθε ανθρώπου σε κάτι ή κάποιον και φυσικά θέλουν να αγνοούν ότι τέτοια “στηρίγματα” μπορούν εύκολα να αλλάζουν. Για αυτούς μία είναι η σωστή πίστη και όσοι την έχουν απωθήσει είναι αξιοκατάκριτοι. Είναι λοιπόν μια έκφραση που στους μη θεϊστές δεν λέει τίποτα.

Η Αθεΐα είναι αντι-θεϊσμός.

“Αντίθεος” στην γλώσσα των χριστιανών είναι ο “Διάβολος” προσπαθώντας έτσι να μπλέξουν όσους δεν δέχονται τις ιδεοληψίες τους με τον “σατανισμό” που είναι και αυτός αποτέλεσμα της ίδιας της ιδεοληψίας τους. Φυσικά όσο πραγματικός είναι ο Θεός, άλλο τόσο πραγματικός και ο Διάβολος. Για κάποιον που έχει απορρίψει αυτή την ιδεοληψία, όλα αυτά είναι ιδέες του νου χωρίς σχέση με την πραγματικότητα.

Είναι έμφυτη η ύπαρξη του θεού στον άνθρωπο;

Και τα 3 προηγούμενα επιχειρήματα, τα συνδέουν οι απολογητές σε σχέση με την ιδεοληψία της “έμφυτης” ή και “a priori” ύπαρξης του Θεού, όπως λένε, μέσα στον άνθρωπο και αυτός που δεν αποδέχεται αυτή την ιδεοληψία, προβαίνει σε θεοποίηση του κόσμου ή άλλων καταστάσεων.

Σήμερα όμως έχουμε πολύ καλή γνώση του πως ξεκίνησε η ιδέα των θεών στους πρώιμους ανθρώπους. Η άγνοια, ο φόβος, το ανέλεγκτο των καταστάσεων που αντιμετώπιζε ο αρχαίος άνθρωπος, ήταν αυτά που τον οδήγησαν στο να θεοποιήσει, στην αρχή αντικείμενα, φαινόμενα, ζώα, μορφές και στο τέλος ιδέες με ανθρώπινο πρόσωπο.

Έμφυτο είναι το ένστικτο της αυτοσυντήρησης και αυτό “λογικοποίησε” τους φόβους και την άγνοια σε κάτι πολύ δυνατό και ανώτερο που ονόμασε θεούς. Δεν είναι έμφυτη η ύπαρξη του θεού, λοιπόν αλλά αποτέλεσμα του φόβου της άγνοιας και της αυτοσυντήρησης του ανθρώπου. Για τον λόγο αυτό και άλλαξε η εικόνα του θεού ανά εποχή και για τον λόγο αυτό στις ανεπτυγμένες κοινωνίες, έχει γίνει όλο και πιο πολύ αφηρημένη.

Οι στατιστικές ξεκαθαρίζουν ότι όσο πιο αμόρφωτη είναι μια κοινωνία και οι άνθρωποι, τόσο πιο δεισιδαίμονες και θεοσεβούμενοι είναι. Αντίθετα, όσο η γνώση προχωράει τόσο και αμφισβητείται αυτή η ιδέα, γιατί δεν είναι παρά μία ιδέα που τροφοδοτείται μεν από ψυχολογικές καταστάσεις ανωριμότητας, αλλά κρατάει τον άνθρωπο εξαρτώμενο από ιδεοληψίες και από την εξουσία του ιερατείου. Αυτό αποδείχθηκε τις περιόδους που η γνώση άνθησε, δηλαδή κατά την Κλασική Εποχή από την ελληνική φιλοσοφία και την σοφιστική, και μετά από την Αναγέννηση και τον Διαφωτισμό στην Σύγχρονη Εποχή. Το μεσοδιάστημα που λέμε Μεσαίωνα, τότε που κυριαρχούσε η θρησκεία με την βία στην διανόηση δεν υπήρχε προφανώς αθεΐα, γιατί η γνώση είχε υποχωρήσει και γιατί ο θρησκευτικός φανατισμός δεν δεχόταν καμία παρέκκλιση από τα καθιερωμένα δόγματα. (Η αθεΐα ήταν κοινό φαινόμενο με τη θρησκεία, και το αποδεικνύουν οι αρχαίοι Έλληνες). Αυτό, οι θρησκείες το γνωρίζουν για τον λόγο αυτό και αρνούνται την γνώση και όσο έχουν δύναμη, την δυναμιτίζουν. Ο Κοσμάς ο Αιτωλός το είχε πει “το κακό θα έλθει από τους γραμματιζούμενους, που δεν έχουν πίστη στον Θεό”.

Ο Χριστιανισμός δεν είναι αντίθετος με την επιστήμη και η απιστία δεν μπορούσε να ανεχθεί την φωνή της γνήσιας επιστήμης, η οποία ήταν σύμφωνη με τις αλήθειες τη χριστιανικής πίστεως.

Αυτή είναι μια γνωστή “παραμύθα” που την έχουμε ακούσει πολλές φορές. Η “γνήσια επιστήμη” στην οποία αναφέρεται δεν υπάρχει. Η Επιστήμη είναι μία και ξεκάθαρη στα συμπεράσματά της και τα συμπεράσματα της ήδη είναι αρκετά. Η Επιστήμη έχει δείξει ήδη ότι η Παλαιά Διαθήκη πάνω στην οποία ξεκινάει το παραμυθάκι των μονοθεϊστικών θρησκειών, είναι μια μυθολογία ενός συγκεκριμένου λαού, όπως ακριβώς και οι μυθολογίες των υπολοίπων λαών, με πολλά στρώματα επεμβάσεων και προσθηκών από διαφορετικές εποχές. Έχει δείξει ότι η Καινή Διαθήκη ήταν κάποια από τα πολλά κείμενα της μεσαιωνικής εποχής που αιώνες αργότερα ξεχώρισαν αυτά από τα υπόλοιπα, για τα οποία υπόλοιπα αυτά, έγινε προσπάθεια δυσφήμισης και εξαφάνισής τους. Τα

περισσότερα κείμενα της Καινής Διαθήκης είναι ψευδεπίγραφα, έχουν υποστεί επίσης επεμβάσεις και αλλαγές. Ο θρυλούμενος Ιησούς των Ευαγγελίων είναι μια φιγούρα από πολλές άλλες αντίστοιχες της εποχής του Μεσσιανισμού και δεν υπάρχει καμία πραγματική ιστορική μαρτυρία για την ύπαρξη και την δράση του. Μέσα στις ιερές γραφές του Χριστιανισμού υπάρχουν εκτός από τις αντιφάσεις και τα ιστορικά και γεωγραφικά λάθη και θέματα που αντιστρατεύονται τους φυσικούς νόμους όπως τους ξέρουμε από την επιστήμη. Τέτοια είναι η δημιουργία του κόσμου, του ανθρώπου, το σταμάτημα του Ήλιου και της Σελήνης, ή θαυματουργός σύλληψη, η παρθενογένεση ανδρός, η ύπαρξη ψυχής, η ύπαρξη Σχεδίου, τα θαύματα, ακόμα και νεότερες ιδεοληψίες τους όπως το “πρόσωπο” και κάθε άλλη λογική ουσιοκρατίας. Είναι προφανές λοιπόν ότι η επιστήμη ήδη έχει ανατρέψει όλες τις ιδεοληψίες του Χριστιανισμού και φυσικά δεν έχει καμία σχέση με αυτόν επειδή σε κάτι από τα κείμενα του αυτά, ίσως μοιάζει ως επιστημονικά σωστό, την στιγμή που το σύνολο τους είναι πλήρως αντιεπιστημονικό.

Η Αθεία οδηγεί σε φυσικές καταστροφές.

Αυτό είναι μια πανάρχαιη αντίληψη των πρωτόγονων ανθρώπων που έχει διασωθεί στην κοινωνία μέσω των θρησκειών. Αγνοούσαν την αιτία των καταστροφών και εύκολα απέδιδαν σε οτιδήποτε νεωτερικό ή “βλάσφημο” εμφανιζόταν στην κοινωνία τους, την “οργή των θεών” όπως θεωρούσαν ότι ήταν οι καταστροφές.

Όταν κατηγορούσαν οι εθνικοί τους χριστιανούς τον 3^ο-4^ο αιώνα για τις καταστροφές που συνέβαιναν τότε, οι χριστιανοί τους λοιδορούσαν. Όταν φυσικά εδραιώθηκε ο Χριστιανισμός ακολούθησε την ίδια ακριβώς ιδεοληψία. Σήμερα παρόλο που ξέρουμε ξεκάθαρα την αιτία των περισσότερων καταστροφών, υπάρχουν ακόμα πολλοί χριστιανοί που τις αποδίδουν φυσικά στον θεό τους και στην ύπαρξη αθέων που τον “εξοργίζουν”. και υπάρχουν και αρκετοί βοσκοί τους που το υποδαυλίζουν, όπως ο γνωστός Αμβρόσιος, επίσης κάτι πάρομοιο λένε και για τα...καρναβάλια.

Βέβαια, αν αγνοήσουμε για το ποιος θεός από όλους είναι αυτός που εξοργίζεται, αυτή καθαυτή η ιδέα τούτη είναι τελείως ηλίθια και το δείχνει η ιστορία. Οι φυσικές καταστροφές που έγιναν και γίνονται είναι ανεξάρτητες από το αν υπάρχουν σε αυτήν πολλοί οι λίγοι αρνητές του θεού (ποιου από όλους;) και φυσικά οι αιτίες τους είναι γνωστές στην Επιστήμη. Ας πούμε οι πιο αδιάφορες θρησκευτικά χώρες που είναι στην Σκανδιναβία και την Βόρειοδυτική Ευρώπη, ή

την Κίνα, θα έπρεπε να είχαν καταστραφεί ολοκληρωτικά στη βάση αυτής της λογικής, ενώ στις πιο χριστιανικές όπως φαντάζονται ως πούμε την Ελλάδα, δεν θα έπρεπε να γίνονται ποτέ καταστροφές. Όσο φυσικά για το καρναβάλι, ολόκληρη η Βραζιλία θα έπρεπε να είχε καταποντιστεί με βάση την λογική τους. Φυσικά όπως πάντα οι χριστιανοί ξεχνούν τους πάντες γύρω τους και νομίζουν ότι όλος ο κόσμος είναι το χωρίο τους και μόνο σε αυτό φέρνει καταστροφές ο θεός τους όταν δει κανέναν άθεο.

Γιατί στις χριστιανικές λεγόμενες κοινωνίες εμφανίστηκε για πρώτη φορά η Αθεία και εξαπλώθηκε;

Αυτό το λένε φυσικά μόνο και μόνο για έναν λόγο: Για να μας πουν ότι μόνο η χριστιανική θρησκεία δίνει “ελευθερία” στον άνθρωπο. Μόνο που ο σκεπτικισμός και η άρνηση των θεών είχε ήδη ξεκινήσει από την αρχαία Ελλάδα. Σήμερα παντού υπάρχουν άθεοι, ακόμα και μουσουλμάνοι, παρά τις απέραντες δυσκολίες που έχουν στις χώρες αυτές. Και ναι το Ισλάμ είναι πιο ανελεύθερο από τον χριστιανισμό, αλλά αυτό δεν δικαιώνει φυσικά τον χριστιανισμό γιατί και αυτός σε όλη του την ιστορία ήταν ιδιαίτερα ανελεύθερος.

Η “ελευθερία” φυσικά που υπονοείται εδώ, είναι η δυνατότητα που έδωσε άθελά της η Καθολική Εκκλησία στην φιλοσοφία να αναπτυχθεί σε αντίθεση με την Ορθόδοξη (Η φιλοσοφική σκέψη στον Δυτικό Μεσαίωνα - Γιατί η Αναγέννηση έγινε στην Δύση). Φυσικά, αυτό το κάνουν γαργάρα. Και σήμερα, ιδιοποιούνται την φιλοσοφική και επιστημονική άνθηση της αιρετικής για αυτούς Ευρώπης, που τόσο λοιδορούσαν όσο είχαν στα χέρια τους την Εκπαίδευση στην Ανατολή, σαν δική τους επιτυχία. Ε λίγη ντροπή δεν βλάπτει.

Η δράση των άθεων είναι αντεθνική γιατί η Ελλάδα ήταν είναι και θα είναι ορθόδοξη.

Άλλη μία ψευδής και διαστρεβλωμένη εικόνα της πραγματικότητας. Η Εκκλησία χρησιμοποιεί το κράτος, μόνο όσο της είναι χρήσιμο και έχει της μεθόδους να το υπερβεί και όταν χρειαστεί να το θάψει.

Η Εκκλησία και ο Χριστιανισμός έχουν την απόλυτα διεθνιστική ιδεολογία και δεν έχουν καμία ιδιαίτερη σχέση με κανένα εθνισμό, με κανένα έθνος ή λαό, με καμία χώρα πέρα από την χώρα που τους γέννησε, το Ισραήλ και το πολυεθνικό Βυζάντιο

που τους εξέθρεψε. Φυσικά ακόμα και το Βυζάντιο όταν αυτό “παραστράτησε” κοιτώντας προς την Δύση για βοήθεια, το πούλησε με ευκολία στους Οθωμανούς και έτσι η Εκκλησία “μεγαλούργησε” και το Βυζάντιο έσβησε.

Στην Ελληνική Επανάσταση η Εκκλησία και ο ανώτερος Κλήρος ήταν κατά της Επανάστασης, στην πολιτική όταν δημιουργήθηκε το κράτος μας, αναμιγνυόταν άμεσα ή έμμεσα και βοήθησε όλες τις δικτατορίες που εμφανίστηκαν στην χώρα και πάντα ήταν υπέρ της βασιλείας και κατά του Βενιζέλου που τον αναθεμάτισε μάλιστα. Όταν ήρθαν οι Γερμανοί, οι μονές του Αγίου Όρους έστειλαν ένα κατάπτυστο γράμμα υποταγής στον Χίτλερ για να διασφαλίσουν τα χωράφια τους και τα κεκτημένα τους. Ας μην μας το παίζουν οι χριστιανοί ως αμύντορες του έθνους, είναι μόνο υπερασπιστές της ιδεοληψίας τους και των κεκτημένων των βοσκών τους, η δε Ελλάδα τους ενδιαφέρει μόνο όσο είναι υποχείριό τους και την ελέγχουν.

Άφησα για το τέλος το καλύτερο:

Η στροφή της κοινωνίας μας στην Αθεία, θα μας κάνει υποχείρια των ισλαμιστών που επεκτείνονται στην Δύση.

Ξέρουμε από την Ιστορία, όσοι φυσικά την μελετάμε, ότι η Εκκλησία και ειδικά η Ορθοδοξία, είχε σχεδόν πάντα και έχει ακόμα, άριστες σχέσεις με το Ισλάμ. Μάλιστα όπως αναφέρθηκε και πριν, ενώ στο Ύστερο Βυζάντιο η Εκκλησία ήταν και αυτή σε κρίση και τα χωράφια επιρροής της όλο και ποιο περιορισμένα, αμέσως με την έλευση των Οθωμανών, πολλαπλασίασε εκθετικά την επικράτειά της, σε περιοχές ακόμα που δεν είχε πριν καμία σχέση. Η εποχή της

Οθωμανοκρατίας ήταν μια χρυσή εποχή για την Ορθόδοξη Εκκλησία και τα βακούφια της επληθύνθησαν, γιατί ο λαός αναγκάστηκε να καταφύγει σε αυτήν σαν το μόνο αποκούμπι που είχε σε σχέση με την εξουσία. Επίσης τον λαό αυτόν τον φορολογούσε άγρια σε συνεννόηση πάντα με τον Σουλτάνο που της είχε δώσει σχεδόν απόλυτες εξουσίες για το ποίμνιο της και για τον λόγο αυτό και αντιτάχθηκε στην Ελληνική Επανάσταση του `21.

Στην ουσία το Ισλάμ είναι το άλλο παιδί του μονοθεϊσμού της εβραϊκής θρησκείας, αδερφάκι του Χριστιανισμού. Οι χριστιανοί δεν μπορούν να κατηγορήσουν ή να αντιτάξουν τίποτα κατά των ισλαμιστών, πέρα του ότι πιστεύουν σε "λάθος θεό". Το γεγονός της ύπαρξης ακραίων ισλαμιστών δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί από μια θρησκεία που επί αιώνες έβγαζε συνέχεια ακραίους, που η ακρότητα είναι μέσα στα κείμενά της παρόμοια σχεδόν με αυτά του Ισλάμ. Το ότι τα ερμηνεύει καλύτερα σήμερα και πλέον πιο ειρηνικά, δεν την κάνει στην ουσία της πολύ διαφορετική θρησκεία και πάντα στους κόλπους της εμφιλοχωρεί το συντηρητικό και το ακραίο στοιχείο ακόμα και σήμερα.

Το Ισλάμ όπως και ο Χριστιανισμός, δεν είναι τίποτα διαφορετικό από διαφορετικές ιδεοληψίες που απευθύνονται στην ουσία σε διαφορετικούς θεούς. Δεν αντιμετωπίζεις μια ιδεοληψία με μια άλλη, την αντιμετωπίζεις μόνο με αυτά τα όπλα που διαλύουν τις ιδεοληψίες, δηλαδή με την γνώση, με την επιστήμη, με τους νόμους, με την δημοκρατία, με την αποθρησκευοποίηση του κράτους, με την υποχρεωτική εφαρμογή των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, με την κατάργηση της Σαρία και κάθε θρησκευτικού νόμου που θέλει να επέμβει στην κοινωνία, με την κατάργηση της δημόσιας δράσης των θρησκειών. Η θρησκευτική ελευθερία σε ένα ευρωπαϊκό κοσμικό κράτος οφείλει να επιτρέπει την εκδήλωσή της μόνο σε ιδιωτικούς χώρους ή σε καθορισμένους για τον σκοπό αυτό και δεν θα επιτρέπει σε καμιά ιδεοληψία, να επιβάλει στην κοινωνία τους κανόνες της. Επειδή η Εκκλησία και ο χριστιανισμός δεν θέλουν κάτι τέτοιο, ένα δηλαδή πλήρως άθρησκο κράτος, είναι και τελείως ανίκανοι να αντιμετωπίσουν την ισλαμική πρόκληση.

Και φυσικά μπορείτε να βρείτε και άλλα τέτοια μαργαριτάρια στις παρακάτω σελίδες από όπου και τα αλίευσα.

<https://atheiagr.wordpress.com/>

&

<https://aktines.blogspot.com/>

Είναι προφανές, ότι τέτοιες χαζομάρες, απευθύνονται αποκλειστικά σε εκείνο το ποίμνιο που χάνει εύκολα κάτι τέτοια και το επίπεδο της νοητικής του κατάστασης είναι μόνο στο να ακούει τους από άμβωνος βοσκούς του και να κουνάει το κεφάλι του επιβραβευτικά, χωρίς περαιτέρω επεξεργασία. Η γνώση, η έρευνα, η συνειδητή άρνηση των ιδεοληψιών, η επικράτηση της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η ισότητα όλων απέναντι στον νόμο και ο Ευρωπαϊκός Διαφωτισμός, θα είναι πάντα εμπόδια για τους κάθε ιδεοληπτικούς, να συνεχίζουν ή να προσπαθούν να ελέγχουν την κοινωνία μας.

Φιλίστωρ

Σχετικά:

Τελικά, υπάρχουν άθεοι στην Ελλάδα;

Σχέση Θεϊσμού-Αθείας με την λογική:

Άθεοι vs. Θρήσκοι

Religious people are less intelligent than atheists, according to analysis of scores of scientific studies stretching back over decades